

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 35. Orientalium Discessus. Concilii Judicium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

§. XXXV.

Sæculum IV.
A. C. 347.

*Orientalium discessus. Concilii
Judicium.*

Eusebiani, ut sibi constarent, die, ad ferendam sententiam destinata, jam præterlapsa, dixerunt, cogi se, ut discederent, quod Imperator ad celebrandam victoriam, de Persis reportatam, per litteras se advocasset, nec eos per Eustathium Ecclesiæ Sardicensis Presbyterum ad Concilium excusationem ridiculam mittere puduit. Concilium, cui malitia eorum erat exploratissima, rescripsit laconice: *Aut veniendum vobis, & crimina, quorum accusamini, præsertim vero obtrectationis, diluenda, aut Concilium vos Calumniatores, eos econtra, qui cum Athanasio sunt, innocentes, & injuste damnatos pronuntiabit; eligite!* eos plus mala conscientia, quam hæc epistola urgebat, hinc strenue fugam capeffentes, Philippopolim in Thracia pervenerunt.

Sozom. III.
c. 2. Athan.
ad solit. p.
819.

Tria capita in Concilio præprimis tractanda erant; Fides Catholica, causæ eorum, quos Eusebiani accusabant, & querelæ illorum, a quibus Eusebiani accusabantur. Nonnulli existimabant, novam fidei professionem esse concinnandam; hanc autem propositionem, quam Auctores ejus præfervide defendebant, Concilium cum indignatione rejecit; sed præcepit,

Synod. ad
Julian. Ath.
ad Antioch.
p. 756.

Sæculum IV. cepit, nihil circa fide scriberetur, & Sym-
 A. C. 347. bolum Nicænum omnibus sufficeret, cum
 in nullo deficiat; si alia formula conde-
 retur, Nicænum Symbolum imperfectum
 videri posse, atque illis exemplum pra-
 beri, quibus in novas semper fidei for-
 mulas scribendas manus prurirent. Ni-
 hilominus illius propositionis fautores
 formulam conscripserunt, quam non nul-
 li exinde, quasi auctoritate Concilii Sæ-
 dicensis conditam, venditarunt.

ap. Theod.
II. c. 8.

Tum causa S. Athanasii discussa; quam-
 vis enim adversariorum suorum fuga fa-
 tis absolveretur, tamen eorum accusatio-
 nes, quantum in absentia ipsorum pote-
 rant, de novo examinata. Quod ad ca-
 dem Arsenii spectabat, calumniæ impu-
 dentia evidenter patebat, cum ille vive-
 ret, seque ipsum visuris ostenderet. Quod
 autem ad calicem in domo Ischyrae fra-
 ctum; ipsa acta inquisitionis ab adversariis
 ejus in Mareotide factæ, secum ipsis pu-
 gnantia suam falsitatem prodebant. Ali-
 unde duo Presbyteri, olim Meletiani, post-
 modum a S. Alexandro recepti, testimo-
 nium reddebant, Ischyram nunquam, nec
 tempore Meletii fuisse Presbyterum; Ita-
 que justitia sententiæ, Romæ a Julio Pa-
 pa pro S. Athanasio lata, ab omnibus
 agnoscitur, sicut etiam testimoniorum,
 ab octoginta Ægypti Episcopis præstito-
 rum, veritas. Nulla in causa Athanasii dif-
 ficul-

Epist. ad
Synod. ad
Alex. ap.
Athan. p.
 757. 758.
it. ad omn.
Episc. ibid.
 p. 763.

ficultas inventa, omnes Episcopi, innocen-
tem declaratum, in Ecclesiæ Communione
confirmarunt. Præterea quatuor Pres-
byteri Alexandrini, nempe Aphtonius,
Athanasius Capitonis filius, Paulus, &
Plutio, quos Eusebianorum persecutio,
ut morti se eriperent, fugere coegerat,
innocentes pronuntiantur; eorum nomi-
na, si Paulum excipias, in fine Protesta-
tionis contra inquisitionem Mareoticam
leguntur, unde eos S. Athanasio favisse
scimus.

Jam in Concilio causa Marcelli Ancy-
rani examini subjecta; Eusebiani accusa-
tionis summam in scripto ejus adversus
Asterium ponebant, idque hæresi plenum
affirmabant; ergo jubente Concilio le-
ctum est illud scriptum, statimque appa-
ruit, Marcellum illa per modum quæstio-
nis proponere, quæ Adversarii ejus asseri
dicuntur; si antecedentia, & sequen-
tia combinarentur, perspectum erat,
ipsum orthodoxe sentire, nec enim, ut
ipso obrectabant, dicebat; Verbum Dei
a S. Maria Virgine initium sumpsisse, ne-
que Regnum ejus finem habiturum, sed
Regnum hoc absque Principio, & fine du-
rare. Hinc a Concilio absolvitur. Ascle-
pas Gazensis acta Antiochiæ in præsentia
accusatorum suorum, & Eusebii Casarien-
sis produxit, atque ipsius innocentia elu-
xit ex sententia eorum, qui Judices ipsius
fuerant

Sæculum IV.
A. C. 347.

P. 759.

P. 791.

Ep. Pseud.
Synod. ap.
Athanas. p.
764.

Sup. l. X.
§. 40.

Sæculum IV. fuerant in eodem Concilio, ubi, calu-
A. C. 347. mniis oppressus, S. Eustathius Antioche-
 nus depositus fuerat. Igitur Patres Con-
 cilio Sardicensis Asclepam plene absolu-
 tum judicarunt.

Post hæc Patres ad tertiam quæstio-
 nem, quæ decidenda erat, & haud dubie
 inter cœteras maximi momenti, proces-
 serunt, nempe ad accusationes undique
Synod. ad adversus Eusebianos allatas. Graviss-
omn. mum omnium erat illud, quod Julius Pa-
 pa in sua Epistola jure meritissimo repro-
 henderat, Eusebianos cum Arianis, in
 Concilio Nicæno damnatis, & hæresis
 nota scœdatis, communicare, quos non
 solum ad Ecclesiam reciperent, sed etiam
 Diaconos eorum ad Sacerdotium, &
 Presbyteros ad Episcopatum promov-
 sent. Ex omnibus, quæ moliebantur
 Eusebiani, eorum voluntas Arianam hæ-
 resin invehendi perspicua fiebat; injuria
 in urbe Alexandrina illis solum fuerant
 illatæ, qui cum Arianis communicare re-
 nuerant. Ex actis, quibus se accusati
 purgaverant, calumniatorum infamiam
 incurrebant, cum perdere viros innocen-
 tes voluerint. Theognis particulariter
 crimine falsi tenebatur, quod litteras
 contra Athanasium, Marcellum, & Ascle-
 pam confinxisset, ut Imperatoris iram in
 eos concitaret; hæ litteræ in Concilio
 lectæ, quarum falsitatem aliqui, tunc tem-
 poris,

poris, quo scriptæ sunt, Theognis Diaco-
ni demonstrarunt. Valens Ecclesiam
suam Mursensem voluisse derelinquere
convictus est, ut Aquileiensem multo pin-
giorem usurparet, atque, seditione hac
de causa commota, quemdam Episco-
pum, nomine Viatorem, in tumultu ita
pressum, & conculcatum, ut tertia die
in ipsa urbe Aquileja animam efflaverit.

Quamobrem S. Concilium in Eusebia-
næ factionis Principes, huc usque in Ec-
clesia toleratos, damnationis sententiam
pronuntiavit, nempe Theodorum Hera-
cleensem, Narcissum Neroniadenum, Ste-
phanum Antiochenum, Georgium Lao-
dicenum, Acacium Cæsariensem in Palæ-
stina, Menophantem Ephesinum, Urfa-
cium Singidunensem, & Valentem Mur-
sensem. Octo isti depositi fuere, & ex-
communicati, id est, non solum Episcopa-
tu, sed etiam Fidelium Communione pri-
vati. Eadem sententia in tres usurpato-
res Sedium S. Athanasii, Marcelli, & Ascle-
pæ, id est, Gregorium Alexandrinum, Ba-
silium Ancyranum, & Quintianum Ga-
zensensem lata. Omnibus Fidelibus pro-
hibitum, ne quis eos pro Episcopis habe-
ret, communicaret, litteras vel daret,
vel acciperet.

§. XXXVI.

Sæculum IV.
A. C. 347.

Synod ad
Jul.

Synod. ad
omn. p. 766.